

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12592/2022
23.11.2023. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Славиша Павловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6419/20 од 21.10.2020. године, у седници већа одржаној 23.11.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6419/20 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6419/20 од 21.10.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П 1778/19 од 25.05.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха услед душевних болова изазваних повредом части и угледа због лажног пријављивања у предмету Општинског органа за прекршаје у Великој Плани Уп 663-4/05, исплати износ од 120.000,00 динара и због лажне пријаве прекршајним органима Велике Плана износ од 612.336,00 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, као и на име накнаде материјалне штете због уговорене, а изгубљене зараде износ од 250.000,00 динара, са законском затезном каматом од 11.05.2005. године до исплате и износ од 160.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.09.2005. године до исплате, а обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 52.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 401. став 2. тач. 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети, осим из члана 393. овог закона.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке

друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр.55/14, који се примењује од 31.05.2014. године) је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужилац је поднео тужбу ради накнаде штете 31.10.2005. године. Вредност предмета спора је 1.142.336,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 85,5261 динара) представља динарску противвредност 13.356,58 евра. Првостепена пресуда је донета 25.05.2020. године, а другостепена 21.10.2020. године, што значи да се примењује наведени Закон о изменама и допунама ЗПП, у односу на дозвољеност ревизије.

Како вредност предмета спора правноснажне пресуде која се побија ревизијом не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 395. и 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић